

Be oavbrutet! 1 Tess. 5:17.

Att be oavbrutet är inte detsamma som att be ofta. En oavbruten bön stannar aldrig av, inte ens under sömnen. Den oavbrutna bönen är ett personligt förhållande mellan Himlafadern och hans barn, en gemenskap som fortgår också när orden inte finns till hands. Den är ett tillstånd av samförstånd och tillit.

Också när nöden kommer emot som en ogenomtränglig vägg och tron sviktar, så som den gjorde för Petrus, när han försökte gå på vattnet på Jesu tillåtelse, finns detta tillitsfulla förhållande till Gud. När Petrus började sjunka i böljorna, visste han, att Jesus skulle hjälpa honom.

Den oavbrutna bönen består inte av en oändlig räkka begäranden, utan av hjärtats tysta samtal, som uttrycker trygg förtröstan på Fadern, så som Jesus också undervisar oss att säga "Fader vår". Visserligen nämner vi för honom allt som kommer i vår väg på vandringen, och vi uttrycker vår ängslan inför det svåra, men vi vet samtidigt, att Fadern redan vet allt och har planerat allt till det bästa.

Men ingen människa kan börja be denna bön av sig själv. Gud ger oss bönen Ande genom evangeliet. Hans Ande bor i evangeliet och han förklarar för oss Guds kärlek till oss i Jesus Kristus. Det är denna Guds kärlek som både tänds och uppehåller den sanna och oavbrutna bönen.

Kunskapen om Guds kärlek i Kristus lämnar oss inte oberörda. Den är en makt som griper oss. När vi ställs inför Jesu lidande för våra synders skull, får vi ett kors att bära: Vi blir själv ett kors, som vi måste bära med oss hela jordelivet.

Men det korset hjälper oss att ha blicken på Jesus, alla syndares Frälsare. Vi börjar inse att han dog för oss för sin och sin Faders kärleks skull. Där, inför Jesu kors, tänds den oavbrutna bönen låga, och den fortsätter att brinna i evighet.

Den sanna bönen förvandlas inte till lovsång först på andra sidan. Den är alltid en hjärtats lovsång till Gud, eftersom den har sin grund i vissheten om Guds nåd i Kristus.

Denna bön behöver Guds ord för att överleva. Men våra egna ord är inte nödvändiga. Aposteln skriver: ”Vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill.” Rom. 8:26,27.